

SUGGESTIE

BERICHTDIENST

20 augustus 1954.

Goedenavond vrienden.

Na het gebruikelijke inleidingswoord waarbij de intelligentie mededeelt dat ook zij niet alles weten en fouten maken niet geheel is uitgesloten en wij dus zelf goed moeten nadenken en eventueel op- of aanmerking naar voren moeten brengen, vervolgt de intelligentie, rest me alleen nog u erop attent te maken dat onze, ja hoe moet ik het noemen, bond, orde, vereniging, zich noemt Orde der Verdraagzamen en dat we het zeer op prijs zouden stellen als diegenen die dan toch een zekere genegenheid voor ons werk voelen, in de praktijk iets van die verdraagzaamheid mee (uit) willen dragen. Het kan wel eens lastig zijn om zo verdraagzaam te zijn, maar het is nuttig. Nou, dan heb ik alles gehad.

BERICHTDIENST

De "berichtendienst" die heeft op het ogenblik ook nog een paar kleinigheden en aangezien de nieuwe regels nog niet zijn ingegaan, zal ik daar nog maar even op terugkomen.

Allereerst - voor u misschien wat onaangenaam of misschien wat interessant om te weten, ik weet niet hoe u dat gaat bekijken - maar in China is op het ogenblik een nieuwe methode van kerkvervolging aan de gang en wel speciaal tegen Christenen. Daar betaal je niet alleen entree in de kerk - was het nog maar zo - maar dat is een soort vermakelijkheidsbelasting die erop ligt, die zo hoog is dat ze ongeveer 600% bedraagt van een normale bijdrage. Dus als u gewend bent om een dubbeltje te geven, dan moet u niet denken dat u er met een dubbeltje afkomt, ze rekenen dat u royaal bent, ze zeggen: als jij naar een kerk wilt gaan, naar een christelijke God wilt bidden etc., ga je gang, maar denk erom het kost geld.

In China is dat zover opgelopen dat een Christen, die regelmatig zijn christenplichten waarneemt en laten we zeggen, tenminste eenmaal per maand zijn kerk bezoekt, per jaar daaraan ruim 4 maanden van zijn verdiensten kwijt is. In Vietnam begint men op het ogenblik ook al met deze methode, maar daar gaat het gelukkig nog niet zo hard van stapel, daar kost een wekelijks kerkbezoek, over een jaar genomen, ongeveer 1½ maand loon. Nu ja, dan weet u dat tenminste ook weer.

Verder is er een actie op het ogenblik in de Sovjetstaten om het nieuwe christendom daar in één verband te brengen, in een geheel te brengen, dat dan toch ook tevens communistisch doctrinair gezond is. Hiervoor heeft men dan de vervolgingen wat stop gezet de laatste tijd en richt men zich eerder tegen de bestaande kerken die gelieerd zijn met de christelijke groepen buiten de Sovjetgebieden.

Dan verder interessant om vast te stellen dat op het ogenblik de koersen voor aandelen in staal en verschillende andere metalen en allooï (toevoegingen; Red.) zullen gaan dalen. Dat vertel ik u niet omdat het een beurstip betekent, maar wel omdat u zich daarmee kunt realiseren dat op het ogenblik de vraag naar staal door het aanbod verre wordt overtroffen. Dat is erg gunstig, want dat betekent dus dat er niet zoveel wapens meer worden gemaakt. Verder verwachten we op het ogenblik nog wel enige kleine moeilijkheden zo hier en daar, maar we geloven toch dat voorlopig althans de zaak enigszins gaat ontspannen.

Verdere conferenties op hoog niveau gaan natuurlijk op de gebruikelijke voet door, dat zult u wel begrijpen, maar de werkelijke spanning zal wat afnemen. Over een maandje zult u daar meer over weten en dan zult u ook weten dat nieuwe spanningen, op het ogenblik nog onbekend, zich plotseling beginnen op te bouwen.

Dan verder is er op het ogenblik van Geestelijke zijde uit, een eerste kring als kern - ja, niet zoals u een kring beschouwt, maar als een soort vriendenkring - als kern geschapen, waar men op het ogenblik bezig is met de scholing van een achttal mensen die het werk van de esoterisch ingewijden in eigen land, in Nederland in dit geval, dus voort kunnen zetten. We weten nog niet wat de resultaten daarvan zullen zijn, maar vinden het voor u toch al zeer

hoopvol dat u weet dat eraan gewerkt wordt. Op het ogenblik geschiedt dit nog in het verborgene. En dan ben ik werkelijk door alles heen. En nu voel ik me eigenlijk tot nog toe als een soort kletstante die heel gezellig allerhande dingen heeft zitten vertellen en daarom wordt het tijd dat we spijkers met koppen slaan.

SUGGESTIE

Vandaag zou ik met u willen spreken over een niet al te zwaar onderwerp, dat toch erg interessant is en waar u iets van behoort te weten n.l. de kwestie "suggestie". Ik hoop dat u dat interesseert, want u zult zich niet bewust zijn in hoeverre suggestie vormend is.

Suggestie d.w.z. een voortdurend voortbouwen aan één denkbeeld dat men bij een ander wezen langzaam maar zeker beheersend maakt, u zult zeggen: "nou ja, dat loopt zo'n vaart niet" of "we hebben alleen met massasuggestie te maken". Dat is niet het geval, vrienden, u heeft van de wieg tot het graf - zoals ik mij heb laten vertellen dat dit (op) moderne wijze soms genoemd wordt - heeft u te maken met suggestie en zelfs vóór die tijd, want het is vaststelbaar en bewijsbaar dat ongeveer twee weken nadat de moeder bevrucht is, de suggestieve kracht van haar wensen en verlangens, haar onderbewust wezen en verlangen wel te verstaan, vormend geldt voor het bepalen van de eigenschappen en zelfs van bepaalde sekstendensen in het embryo.

Verder staat wel vast dat gedurende deze prenatale periode het lichaam wordt geprepareerd en daarin door de moeder een groot aantal emotionele ervaringen en emotionele remmen kunnen worden gelegd die, via de weg van suggestie, dus mededeling van gedachten op een beheersende wijze, voor het wordende kind het gehele leven lang een zegen of een rem kunnen vormen. In verband hiermee zou het ook interessant zijn om nog eventueel te gaan denken over onderricht dat reeds aanvangt dus voordat het kind geboren is via de moeder. Het zou niet tot het onmogelijke behoren, mits men natuurlijk dit onderricht niet zou willen stellen in de z.g. realistische factuele zin, d.w.z. met allerhande feiten.

U kunt dat kind niet leren in die periode wanneer de slag bij Nieuwpoort was en ook niet wanneer de Batavieren in ons land kwamen, al of niet voorgesteld op de eigenaardige manier waarop het vroeger in de geschiedenisboeken stond, nietwaar, drinkende uit de schedels van hun verslagen vijanden, zakten ze op boomstammen de Rijn af en kwamen bij Lobith in ons land. Maar u kunt wel een hele hoop respect voor andermans leven bv. in deze periode reeds inleggen in dit lichaam. De geest kan later natuurlijk dat allemaal overwinnen, daar gaat het niet om, maar een voortdurend denken aan edele, zuivere doeleinden.

Een bewustwordingsproces gedurende deze periode kan voor het kind een zegen betekenen voor zover dit het lichamelijk voertuig aangaat. Dan verder.

Het eerste wat wij zien bij een kind dat is reeds dat het, ziende wat anderen doen, een neiging heeft, eerst tot het bezitten van hun bezittingen - suggestieve werking - zij hebben het en daarom moet ik het ook hebben. Nietwaar, heren? Hij heeft zo'n mooie auto, had ik deze maar. En de dames: hoe komt zij nu weer aan het geld voor weer een nieuwe mantel? Suggestie. Als u al uw vriendinnen ziet met een nieuwe hoed of een nieuwe mantel, dan vindt u ineens dat uzelf niets meer heeft om aan te trekken. En wanneer de heren iedereen met een nieuwe auto zien rijden, dan krijgen ze een minderwaardigheidscomplex. Suggestie van de omgeving. Diezelfde suggestie bestaat voor dat kleine kind. Hoe meer het bezit, dus van anderen gaat trekken, hoe meer ook de preferentie wordt gesteld, vooral na het tweede jaar. Dan verder, elk kind uit de aard van de zaak luistert - kleine potjes hebben grote oren - naar wat de volwassenen zeggen en trekt daar zijn eigen conclusies uit. En dat geldt tot betrekkelijk late leeftijd, d.w.z. er zijn kinderen die komen er nooit overheen al worden ze ook 86, er zijn anderen die houden daarmee op, op ongeveer 12 tot 14 jarige leeftijd. Vooral gedurende die eerste periode zijn de meningen van anderen, de wijze waarop ze zich gedragen en uitlaten, uitermate suggestief en bepalend voor het eigen psychisch leven van het kind. Dan gaan we verder.

Suggestie, wanneer men aan een kind gaat vertellen: dit is goed en dat is kwaad. Dan zal men later nooit meer, let wel, nooit meer zolang het lichamelijk voertuig bestaat, in staat zijn om iets dergelijks uit te wissen, dat gaat niet meer. Als u eenmaal protestant bent opgevoed, dan

kunt u voor mijn part Hindoe worden of de een of andere cultus (aanhangen), maar u zult altijd vast blijven houden aan een serie bijbelgegevens die speciaal in uw opvoeding past. Wanneer u katholiek (bent) opgevoed, dan blijft het katholicisme in u zitten, bent u erg patriottisch opgevoed met veel oranje zoals dat hier is, dan zult u uw hele leven, bewust of onbewust, een voorkeur voor vorstenhuizen blijven vertonen. Is men antimilitarist, dan zult u voortdurend tegen dergelijke dingen een verzet hebben, ook wanneer u in uw eigen doen, denken en spelen vaak toch gewelddadig blijft. Maar t.o.v. het massaal geweld plegen heeft u dan een verzet in u.

Het is allemaal suggestie d.w.z. het zijn denkbeelden van anderen die uw eigen wezen en denken gaan beheersen. Wanneer ik op het ogenblik hier met u spreek, dan gaat er ook een zekere suggestieve kracht vanuit d.w.z. u zit hier allemaal bij elkaar en u krijgt daar een hele serie gegevens te horen, die vindt u interessant of niet, maar het eigenaardige is dat, wanneer hier vijf mensen aanwezig zijn die volkomen opgaan in het onderwerp, dat ze de anderen meeslepen en mee boeien. U wordt door het luisteren van enkelingen gebracht tot een zelf-accepteren terwijl u daar oorspronkelijk niet toe in staat was. Suggestieve werking die het eigen ego en eigen emoties en ervaringen langzaam maar zeker onderdrukt en daarvoor in de plaats stelt de ban van het luisteren.

U luistert naar wat ik u vertel, een gedeelte daarvan zult u waarschijnlijk wel weer vergeten, maar denkt u niet dat het helemaal verloren gaat. We praten hier ontzettend veel, elke keer wanneer we met elkaar spreken, zoals nu, en we vertellen u zoveel, dat u de helft daarvan waarschijnlijk wel vergeet, misschien wel meer. Maar daar gaat het ook niet om, wat wij hier trachten te doen is een zekere suggestie te geven en die suggestie is eigenlijk heel eenvoudig. Elke medaille heeft haar keerzijde, proberen we u te vertellen. Denk er toch alsjeblieft om dat je het niet eenzijdig mag zien, wees open en ruim van gemoed en aanvaard alles wat de wereld naast je heeft als volwaardig, ook al beschouw je het voor jezelf niet als zodanig.

Die suggestie die zit verwerkt in alles wat we vertellen. Ik breng het nu eens een keertje openlijk naar buiten toe, maar per slot van rekening deze les van tolerantie die vindt u voortdurend – u kunt het desnoods na gaan lezen, nietwaar - maar die vindt u voortdurend in alle dingen, in elke vraag die beantwoord wordt, wanneer het maar even kan, in elk onderwerp dat behandeld wordt, wanneer het maar mogelijk is.

Dit is suggestieve kracht, want u zult zich dit niet bewust herinneren, misschien niet eens bewust opmerken, u zult denken: "nu ja, ze noemen zich Orde der Verdraagzamen maar - zo zijn de meeste mensen - praten ze er niet al teveel over", maar u neemt het op. En er komt een moment dat u ineens zegt: hé, maar zou ik dat nu wel doen? En dan denkt u voor uzelf: nu ben ik toch verstandiger geworden. Maar er zijn maar enkelingen die zich op dat moment realiseren dat de suggestieve kracht, dus ons denkbeeld dat we hebben getracht in u te leggen, dat op dat moment ingrijpt en u vaak behoeden kan voor daden die u later zeer zult betreuren. Allemaal suggestie, vrienden. We gaan nog verder.

Op een gegeven moment gaat u zelf zoeken naar eeuwige waarheden en u begint aan iets te geloven. Doordat u gelooft aan die dingen realiseert u ze voor uzelf, u suggereert uzelf dat er niets anders kan zijn. Soms gevaarlijk, maar in veel gevallen goed, want u weet niet dat er een hiernamaals is.

Vertelt u mij nu niet dat u de bewijzen heeft, want die bewijzen zijn praktisch niet te leveren, tenzij uit eigen aanschouwing en ervaring. Dat is voor ieder persoonlijk en een persoonlijk weten dat niet kan worden meegedeeld aan anderen, blijft geloof. Maar hierdoor wordt uw hele leven beheerst. U suggereert uzelf als het ware voortdurend: dit levenspatroon is voor mij belangrijk. En - dat is het vreemde - onbewust en automatisch suggereert u dan door uw geloof veel van de kwade kanten - laat ik het woord "kwaad" dan maar eens even gebruiken - van uw eigen wezen weg. Een gedeelte daarvan vergeet u te zien. Natuurlijk, we zijn allemaal blind als het om onszelf gaat, maar een ander gedeelte ziet u wel en dat gedeelte wat u wel ziet dat schuift u langzaam maar zeker opzij. Dat is belangrijk, de suggestie die correctief ingrijpt.

Dan zult u zeggen: ja, maar hoe zit het dan met onze geest? Die geest, vrienden, die kun je niet suggereren. Het klinkt misschien erg vreemd, maar die geest weet zijn weetje, ook wanneer hij in een stoflichaam opgesloten, tijdelijk niet in staat is dat weten zo maar eens even naar buiten te brengen. Die geest weet zijn weetje wel en kan op de duur dit weten te allen tijde bij een nieuw ontwaken weer in zichzelf tot leven brengen. Maar uw geest heeft te maken met een lichaam, een lichaam dat, laten we zeggen, wat onvolmaakt en oncomfortabel

voertuig is. Zegt u mij nu niet dat het zo volmaakt is, want dat is het niet, dat weet uzelf ook wel. Dus, die geest, die is al heel dankbaar wanneer juist een dergelijke suggestie, zo'n zelf opleggen van denkbeelden die u uiteindelijk toch niet uit uzelf hebt, u helpen om meer en meer de juiste vorm te vinden, om meer en meer en doeltreffend, een geestelijk en lichamenlijk goed leven te voeren, zodat stof en geest als één hechte eenheid naar de volmaaktheid kunnen streven. En dat kan door het geloof, zeker, maar door de suggestieve waarde van het geloof die u voor uzelf verwerkelijk wat u gelooft binnen uzelf.

Op het moment dat u zegt: "God geef mij gezondheid", en u gelooft dat God dat geeft, bent u gezond. Op het moment dat u zegt: "God, ik wil niet meer leven" en u gelooft dat God daar gehoor aan geeft, bent u dood. Wanneer u zegt: "God, ik wil niet sterven" en u gelooft dat God u hoort en verhoort, dan leeft u, omdat de kracht van het geloof, plus de kracht van de geest samen, zodanig gedragen, suggestief zijn dat zij volledig de hele bouw van uw lichaam met al die duizenden celletjes die daarin zijn en wat er nog meer in rondzwerft, beheersen. Daar kan niets anders gebeuren. Wat de geest zegt en wat het bewustzijn aanvaardt als eenheid, is voor ieder mens onoverwinnelijk (kan hij niet de baas; Red.).

En zo, vrienden, zult u begrijpen dat, wanneer dan heel veel van wat we denken en geloven en filosoferen, door de wereld en hen die het weten, autosuggestie e.d. genoemd wordt, dat het toch zijn doel heeft. Ja zelfs wanneer we gaan sterven d.w.z. wanneer we moeizaam en meestal met enig leedwezen - want je weet toch nooit waar je terecht komt - afscheid gaan nemen van die wereld, dan is er nog de kracht van de suggestie die ons tot worstelen aanzet, waar het niet nodig is, en de kracht van de suggestie die ons vrij kan maken van veel pijn en veel zorgen wanneer het kan door ons eigen bewustzijn, ons eigen geloof.

Uiteindelijk, heeft u wel eens gehoord van de praktijk die sommige Boeddhisten er op na houden en ook wel andere stammen (volkeren?). Als daar eens een mens gaat sterven, dan komt er een vriend bij hem zitten en die zegt: weet je wel hoeveel goed je hebt gedaan? Weet je wel dat je dit hebt gedaan en hoe je dat hebt gegeven, weet je hoe je voor het leven van die zoveel en van die zoveel hebt betekend? Natuurlijk, je hebt wel een fout gemaakt, kerel, je hebt wel een fout gemaakt, vrouw, maar het is toch werkelijk, werkelijk wel goed geweest dat je leefde, want je hebt veel betekend in de harten van de mensen.

Dat is suggestie, die dagen zijn voorbij, die bestaan niet meer. Maar deze kracht, deze suggestie, zoals we het dan rustig mogen noemen, brengt een zekere innerlijke vrede. Wanneer je kunt zeggen tegen jezelf: nu ja, ik moet afscheid nemen van de wereld, maar toch weet ik, ik heb iets mogen betekenen, ik ben iets geweest, er zal iemand om mij treuren en er zal iets achterblijven van mijn daden, dan wordt de geest rustig, hij droomt niet in wanhoop van duivels en demonen en hij voelt iets aan van de innerlijke vrede. En zo kan menig mens die volgens de menselijke wetten niet zo goed is geweest, het hoogst mogelijke geestelijk niveau betreden, die kan geestelijk dan onmiddellijk de hoogste trap vinden en behoeft niet door de verkrampde angstwaan - ook suggestie, die zovelen het sterven tot een pijn en een nood maakt - kan hij omgaan. Kijk, dat is ook suggestie, want uiteindelijk, die vriend is erg goed en die zegt wel eens wat meer goeds dan er werkelijk gebeurd is, maar daar ging het ook niet om. Het ging niet om de feiten, het ging om de rust, de zekerheid die er werd gevonden.

En zo gaat het met u, vrienden, uw hele leven, of u het weet of niet, wordt u van alle kanten bestormd door gedachten die niet de uwe zijn, suggestieve gedachten die als het ware vragen: maak mij tot je eigendom, draag mij met je mee. Onthoud dan dit ding: waar u verantwoordelijk bent soms voor een ander mens, een wordend mens misschien zelfs, probeer uw gedachten die u oplegt, de suggestie die u geeft, er een te maken van vrede en zekerheid, breek niets af wat niet is, alleen maar omdat het u een beetje slecht uitkomt vandaag.

En wanneer u uzelf betrapt op het aanvaarden van een gedachte, realiseer u, de drang waarmee deze, ook deze nu gesproken gedachten op u indringen, die moeten iets betekenen van inwendige vrede, van kracht. Want dat is het grote wonder, van dit vreemde wat de wereld suggestie heeft genoemd, je kunt er een hel mee scheppen, maar je kunt ook de innerlijke vrede van een mens zo groot maken, dat het paradijs reeds bestaat in die mens, voor de geest afscheid heeft genomen van de stof, ja dat zo'n mens, door al deze krachten rond hem gevormd, wordt tot een lichtende toren van kracht die altijd weer een baken betekent voor een ieder die zelf faalt.

Denkt u daar niet te gering over, het is niet altijd nodig dat degene die u bakent (licht geeft; Red.), uw geestelijk licht ziet, juist bij u in de haven belandt, de haven van uw opinies en meningen. Maar voor een ieder die zelf veel strijd heeft en veel wantrouwen in zich koestert, is

het goed om te weten: daar brandt een gestaag Licht dat me toewenkt, wanneer het nodig is kan ik daar vluchten. En degene die zo zijn eigen weg verder gaat, wordt gesterkt door een eigenlijk fictief iets, want die haven moet ook eerst bereikt worden, maar alleen het feit dat ze er is betekent een vreugde, betekent een kracht. En uit deze kracht kan men dan vaak iets bereiken waar men anders zou falen.

Ik heb natuurlijk niet alles gezegd wat er over suggestie te zeggen valt, we zouden uiteindelijk moeten spreken over alle vormen die gaan van de lichte suggestie, zoals de advertentie, via de geestelijke impressieve suggesties, zoals u die in een kerk krijgt, zoals wij die ook geven, zoals soms de geest u die geeft zonder dat u in een gemeenschap aanwezig bent, om te komen tot de hypnotische of auto-hypnotische suggestie, waarbij de mens zichzelf tot onmiddellijk gedwongen voertuig van andermans of eigen gedachten maakt, maar zover reikt me de tijd niet. Ik wilde u alleen wijzen op het feit dat suggestie belangrijk is vanaf het eerste begin van een mensenleven totdat de laatste ademtocht heenvliedt en de geest uiteindelijk, van zijn ketenen bevrijd, verder gaat op de weg des levens.

U bent ook een factor die voor anderen suggestief is. Zorg dat die factor een positieve factor is vrienden. En daarmee dank ik u voor uw aandacht. Vragen hierover kunt u voorleggen aan de "vragenrubriek". Goedenavond.

DE GEVOELSMENS EN DE ZIN VAN HET HEELAL

Goedenavond vrienden.

Ik mag dan vanavond voor u behandelen een door u gekozen onderwerp en vertelt u maar wat het zal zijn.

Reactie: De vorige week is de vraag over "de zin van het heelal" en speciaal van 's mensen bestaan door één van u behandeld. Ondanks mijn grote erkentelijkheid voor de prachtige uiteenzetting, meen ik te moeten opmerken, dat deze uiteenzetting voornamelijk de mens, die in hoofdzaak "verstandsmens" is, kan bevredigen. Maar de "gevoelsmens" zegt dit helaas weinig. Hij blijft met zijn als het ware doelloze leven en zijn vele verdriet hulpeloos in de kou staan. En waar we in ons contact met de medemens in nood, juist zo dikwijls te maken hebben met de gevoelsmens, is mijn verzoek aan u, of u hetzelfde onderwerp misschien ook nog eens zou kunnen belichten vanuit het standpunt van het hart.

Spreker: Nou, daar gaan we dan. Kijkt u eens, om uit het standpunt van het hart en het gevoel de noodzaak van het zijn van de kosmos en zijn ontwikkeling en alles wat daarin gebeurt, om dat nu maar eens even te gaan zeggen, ach, dat is eigenlijk erg moeilijk, want mogelijk zijn wij wat verstandelijk en wordt een verstandsmens meer bevredigend, dat geef ik direct toe, maar aan de andere kant, vrienden, het zuiver emotionele is nooit gezond, het zuiver emotionele kan alleen gezond zijn wanneer de rede leiding geeft aan de emotie.

En daarom ben ik het er nog niet zo mee eens dat je in de kou blijft staan wanneer we verstandelijk de zaak bezien d.w.z. het was niet verstandelijk geloof ik, er wordt me hier gezegd: het is filosofisch geweest. En nu kan filosofie weliswaar verstandelijk zijn, maar menig onverstand heeft zich ook reeds achter de filosofie verscholen. Dus wat dat betreft zou er over te praten zijn. Maar kom, laten we ons dan eens even in gaan stellen op het zuiver emotionele, dat moet u mij niet kwalijk nemen dus, dat wordt gevraagd. Ik laat de verstandelijke elementen eruit, die kunt u zich dan waarschijnlijk herinneren of anders nazoeken, nietwaar?

Nu allereerst, laat eens kijken, ja, laten we zo beginnen? Stelt u zich voor dat u almachtig bent - misschien erg moeilijk om u dat voor te stellen, ik kan het mij tenminste denken - maar u bent almachtig. In uw almacht moet u iets doen, nietwaar? Alleen maar stilzitten zonder meer, ach, dat laat zo weinig vreugde en vrede toe. En wat moet je dan gaan doen? Dan moet je dus van je macht gebruik gaan maken om een ander gelukkig te maken. Ik stel me zo voor dat God, die in Zich heeft de grote intense Liefde voor alles wat er maar zijn kan, voor de kleinste gedachte, dat die God heeft gezegd tegen Zichzelf: "ja, Ik wil het niet alleen in Mijzelf uitstorten, Ik moet die Liefde uitstorten over wezens die ze kunnen aanvaarden". En zo zei

God dan: "Er zij licht" en er was licht. God wilde een wereld om de volheid van Zijn Wezen, de hele Drang die in Hem was, om steeds weer volmaakter te scheppen en te geven, te uiten.

En toen deze God klaar was en Hij had Zich geuit met Zijn schepping - dus dat is onze kosmos en misschien nog heel wat meer waar u nooit van heeft gehoord en waar wij misschien ook nog niet veel van weten, maar in ieder geval al het zijnde - toen stond God voor de moeilijkheid: Ik ben nu Zelf Volmaakt, Ik heb het Volmaakte geschapen, hoe kan Ik nu in dat Volmaakte Mijn Liefde tot uiting doen komen? Dat kon niet.

Toen heeft deze God gezegd: kijk, laat Ik nu de delen van Mijn Zijn eens een keer zelfstandig maken, laat Ik nu het grootste doen wat de Liefde geven kan, Ik geef doodgewoontjes aan deze wezens een vrije wil, Ik wil niet meer zijn de poppenkastspeler die zijn volmaakte wereldtonelen afspeelt en afdreunt, nee, Ik zal in stand houden, Ik zal scheppen, Ik zal zorgen dat alles uiteindelijk goed verloopt, maar schepselen, Ik geef jullie Mijn Hart en met dat Hart de vrijheid. Je zult gaan natuurlijk door de tonelen die Ik je heb opgebouwd, want Ik kan je niet maken tot God voor je een Godsbewustzijn in je hebt, maar schepselen, ga dan toch maar. Ik zal zorgen dat je zover komt dat je, wanneer je zou willen, net als Ik een kosmos kunt scheppen.

En ja, daar gingen alle arme kleine schepselen de wereld in, kleine entiteitjes, en ze moesten allemaal leren dat ze bestonden, dat erg moeilijk is. En wanneer de Goddelijke Liefde niet zo groot was geweest, ach, dan denk ik niet dat die God dat allemaal had toegestaan, dat Hij dat allemaal verdragen had. En zo zijn langs een hele hoop trapjes en fasen, mutaties en sprongmutaties, verplaatsing van de Polen en weet ik wat nog meer, de mensen op aarde gekomen. En daar staan ze nu de arme kleine mensen met hun vrije willetje dat zo beperkt is, in een grote lege wereld. Maar ze realiseren zich helemaal niet dat ze er niet eens zouden kunnen zijn, wanneer er geen God was.

Ze tellen niet alle mooie momenten van het leven, ze tellen niet zorgvuldig elke seconde van vreugde, maar ze tellen alleen maar het leed, het leed, het leed, het leed omdat..... Ach, zonderlinge mensen, zonderlinge wezens dat we eigenlijk zijn, vrienden. Omdat we volmaakt willen zijn, omdat we willen scheppen, we willen niet genoeg nemen zo maar met een wereldje, o nee, met een klein plaatsje daarin, nee. Wij willen onze wereld hebben, het middelpunt zijn van liefde en genegenheid, aanbidding en nooit iets verliezen, alleen maar krijgen. We krijgen zoveel, maar dat tellen we niet, we kijken alleen naar wat we niet krijgen.

Ja, wat zou nu het doel zijn van deze kosmos met al zijn ellende en al zijn nood? Wel, heel eenvoudig, beste vrienden, hoe kan een mens gelukkig zijn, wanneer hij niet heeft geleerd het geluk te vatten? Het geluk is een hele vreemde gast. De oude Romeinen wisten het al, die hadden van achteren het geluk kaalgeschoren, het geluk was alleen maar te vatten voor hen die het van voren bij de pruik grepen, dan bleef het bij je, maar zodra het voorbij was, grijpen en grijpen, je had niets dan een kale kop en daar heb je geen houvast aan. Zo gaat het nu eenmaal altijd, en elke mens moet leren, wil hij deze volmaaktheidsdrang in zichzelf kunnen realiseren, om juist deze geluksmomenten te grijpen.

God geeft in elk leven een sieraad dat zo wonderlijk mooi is. Nu ja, ik weet wel, er zijn er een hoop die zeggen: dat had toch wel anders gekund. Ik heb het zo goed bedoeld zegt de één en het is me allemaal tegengelopen, ik heb zo mijn best gedaan voor de andere mensen en ze hebben me opgesloten. Er zijn er ook die dat vertellen. Er zijn er die zeggen: en ik heb zo gezorgd en zo gezwoegd en geslaafd en eindelijk toen ik dacht, nu krijg ik een beetje vreugde, toen viel ineens alles weg.

Ja, vrienden, maar waarom? Omdat God elk mens en met elk mens elk bewust wezen heeft gemaakt tot een schepper van een kleine volmaaktheid. Laten we het zo zeggen: Elk mens is een edelsmid, elk mens zit aan zijn tafel, klaar om een kostelijk kunstwerk te maken en ieder draagt in zich reeds het beeld, hij heeft zich een plannetje gevormd, o, het zal zo mooi worden, met een paar pareltjes daar op een fijn takje en een briljanten lijntje dat het onder-toont (als achtergrond; Red) en dan misschien, ja, een paar bladen erin met een diepe groene gloed van smaragd.

O ja, zo zullen we het maken zegt de mens en dan gaat hij vrolijk het leven in, "dat heb ik nodig en dat zal het leven me geven". De ouderen die zeggen: och onstuimige jeugd, stel je maar niets voor, want je krijgt het toch niet.

Ja, en toch kan een ieder het krijgen, dat is juist het eigenaardige, want God geeft het wel aan iedereen, maar je denkt soms dat een parel in je levenswerk betekent een miljoen, of een plotseling geestelijk stijgen tot de hoogste sferen, terwijl het in werkelijkheid één vrolijke dag

is, gevuld met wat zonlicht en een lichte lach, één ogenblik van volledig opgaan in het leven tot het intens tintelt in jezelf. Maar de mens is zo druk bezig met beleven, dat hij niet begrijpt dat je dat moment moet vasthouden, dat dit één van de kroonpunten wordt waarop het volmaakte van het leven gebouwd wordt. En dan gaat het voorbij, God geeft het. Gods doel is om uit Zijn Grote Liefde alles te doen komen tot Hem. En nu kunnen we er over praten of dat persoonlijk of onpersoonlijk is, we kunnen er theoretjes over hebben, maar ik geloof dat in werkelijkheid eigenlijk de zaak zo ligt. Wij kunnen allemaal aan God gelijk worden op één punt na: God heeft ons gemaakt en niet wij onszelf, maar dat is het enige verschil. En daar wil God het naartoe brengen. God heeft ons zo lief dat Hij zelfs in Zijn schepping niet wil dulden dat er iets is dat minder is dan Hijzelf. Hij wil alles tot Zijn gelijke maken en daarom geeft Hij in elk leven, elk bestaan, in elke wereld steeds weer aan de mens de juwelen van de Levende Kracht waaruit het scheppend vermogen van de volmaaktheid geboren wordt.

Ja, en wanneer een mens ze voorbij laat gaan, dan stuurt God wel andere. Maar ja, er zijn mensen die willen altijd toch weer iets anders, die zijn nooit gelukkig. Er zijn mensen die denken dat de werktuigen voor je leven, voor de volmaaktheid van je eigen geest, de werkelijkheid zijn en niet het sieraad. De goudsmid die klaar is met zijn arbeid, die legt zijn gereedschap opzij en zegt: ik ben dankbaar dat ik het heb gehad, maar mijn werk is klaar, nu heb ik het niet meer nodig. Wat zegt de mens? "Och" zegt de mens, "ik heb toch al zo weinig, laat mij dat gereedschap nu vasthouden, laat me dat toch vasthouden, ik durf het niet weg te leggen, dan heb ik niets meer" en ondertussen gaan de kostelijke juwelen van het leven je voorbij.

Afstand durven doen, niet omdat al die dingen nu waardeloos zijn, helemaal niet, maar om de doodeenvoudige reden, lieve vrienden, dat moet u toch begrijpen, dat, wanneer je de volmaaktheid wilt en je wilt voor jezelf vervaardigen, dat je de werktuigen, wanneer je ze gebruikt hebt, opzij moet durven leggen. Ik weet, het is zo uitermate pijnlijk om een vader, om een moeder te verliezen, maar dat zijn werktuigen geweest die u gebruikt heeft, die heeft God u geschonken opdat u daarmee uw leven zou benutten.

Er is een kind dat je lief hebt en het gaat heen, je zegt: "ach Heer, wat moet ik nu beginnen?" Dat kind is een instrument geweest, dat kind heeft een paar juwelen meegebracht, wanneer je die in het sieraad van uw leven, van uw bewustzijn hebt gezet, dan weet u dat het niet meer nodig is. Maar de meesten die vergeten: vader, moeder, het kind, dat zijn van die dingen waar je de volheid van je liefdevol hart over uitstort, waar je in zelf-vergeten komt tot de grote ware vreugde en beleving van het zijn. Maar je hebt het aldoor vergeten, je hebt aldoor maar aan jezelf gedacht, ja dan valt dat instrument weg en dan zeg je: ja, maar mijn Heer wat moet ik nu doen? Ik ben mijn instrument kwijt en ik heb mijn werk niet klaar. Een verstandig mens zou zeggen: ik ga kijken of ik een nieuw instrument vind en dan ga ik verder aan die taak en dan zal ik zorgen dat ik nu, wanneer ik nog een edelsteen mocht vinden, deze niet ongezet uit mijn leven laat verdwijnen.

En zo gaan de werktuigen verder. Dan zeggen de mensen: ik heb zoveel leed, ik heb zoveel pijn, ik heb zoveel ellende. Ja, vrienden, maar dat leed, die pijn, die ellende, dat zijn niets anders dan de werktuigen, werktuigen vrienden, die gebruikt worden door u. Wanneer u er goed gebruik van maakt, dan kunt u uw volmaaktheid, dat wonderlijke sieraad van de volmaakte schepping opbouwen. Wanneer u durft, wanneer u wilt dan kunt u. Maar ja, het is vaak erg lastig, vrienden, om dat te doen. Laat ik het zo zeggen: onze Schepper geeft alles in het leven, ook wanneer u niet aan een Schepper gelooft, maar alles wordt gegeven, opdat die kleine hoogtepunten van het zijn, zullen worden gebracht tot hun werkelijke waarde, tot u leert beseffen dat in elk leven een paar momenten van Goddelijke Volmaaktheid zijn.

En wanneer u die volmaaktheid dan diep aan uw hart vat en die behoudt voor altijd als een sieraad, niet alleen maar van uw bewustzijn hier, maar van uw geest en ziel, dan vindt u de Vader, de Schepper terug in de kosmos als de kern van de kosmos en dan bent u gekomen tot Zijn Volmaaktheid, door Zijn Liefde en Zijn Kracht.

En alles wat het leven geeft heeft meer waarde aan deze hoogtepunten. Daarom is er lijden, het is alleen maar het werktuig wat nodig is, daarom is er pijn, daarom is er dood, afscheid, omdat de mens, gekomen zijnde tot de kennis, tot het oordeel, tot het vermogen van zelfbeschouwing, verder mag gaan door God gedragen tot de volmaaktheid waarin hij God gelijk is, tot op dat ene kleine puntje.

En dan geloof ik dat we toch iets van de rede erbij moeten halen, want dan zijn volmaaktheid en volmaaktheid één en leven wij in God en God in ons, zonder dat iemand weet waar het verschil ligt. Kijk, zo kunnen we de kosmos ook beschouwen.

Het is emotioneel, maar in ons is het toch misschien goed om ook dit te onthouden: alles is een werktuig, een werktuig waarmee zelfs de wonderlijke juwelen van levensblijheid die je altijd beleeft, al is het maar één klein momentje zo nu en dan in een paar jaar, kunt vatten in de kroon van volmaaktheid die ook u, zoals ieder, door Gods Grote Kracht, Liefde en Rechtvaardigheid, zult dragen wanneer u ze zelf voltooid hebt.

En daarmee dank ik u voor uw aandacht. En wat hierover te vragen is, vrienden, dat zou ik ook maar uitstellen tot de "vragenrubriek". Ik dank u voor uw aandacht.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden.

"Vragenrubriek". Vertelt u het maar.

Reactie: 14 dagen geleden sprak één van u vrienden wondermooi over "De glimlach in de stilte". Nu wilde ik graag van u weten wat de volgende ervaring betekent: een mens, die heel veel alleen is in de vrije natuur, kan plotseling gewaar worden dat, ofschoon hij uiterlijk volkomen onbeweeglijk blijft, alles in hem trilt, elke zenuw gespannen is tot het is of hij zich oplost in al het schoons om hem heen.

Spreker: Ja, eens even kijken, nu het beste kunnen we het geloof ik zo vertellen. Wanneer u zo bezig bent en u zit zo in uw eentje stil na te denken, dan begint u de hele zaak in u op te nemen en op een gegeven ogenblik bent u niet alleen maar een mens die in een landschap zit en het schone ervan ervaart, maar u bent het landschap en de schoonheid zelf. Het moment waarop u die persoonlijkheid een ogenblik verliest, natuurlijk, wordt door een ombouwen van een zenuwspanning voorbereid. En dat is dan dat sidderende, trillende gevoel dat zich een ogenblik oplost in een buitengewoon geluk, in een buitengewoon vrij zijn. Je bent precies zoals je bent, maar je bent deel van alles geworden.

U zou bij wijze van spreken mee kunnen denken met een vogel, u zou mee kunnen denken met een hazelaar, met alles wat er toevallig in de buurt is. En dat is wel een heel mooie ervaring, want wanneer je dat kunt, dan kun je daardoor eigenlijk soelaas vinden voor alle pijn en alle ellende die je soms hebt in je leven. Wanneer je dan eens een ogenblikje buiten hebt gezeten en je bent zo eventjes één geweest met al het schoons wat er is, dan lijkt je eigen pijn en eigen leven lang zo belangrijk niet meer. En uiteindelijk, de meeste beroerdigheid op de wereld komt daaruit voort dat de mensen vergeten dat hun eigen pijntjes en hun eigen lijden maar hele kleine dingetjes zijn vergeleken bij alles wat anderen hebben, dat je het zo primair stelt als het eerste en meest belangrijke. En naarmate je dus meer je één kunt voelen met de schoonheid van het, ja, de aarde - ik zou willen zeggen van het kosmisch zijn, maar dat is natuurlijk overdreven - dan kun je dus even afstand nemen van jezelf en dan vind je daarin de vrede en de kracht om weer een hele hoop te verdragen en een hele hoop verder te gaan. Ik geloof dat de vraag zo wel goed beantwoord is. Als u het niet vindt mag u het rustig zeggen, hoor.

Reactie: Dank u wel.

Vraag: De Wet van Karma kent geen wraak, maar ook geen vergiffenis en daarom is het zo wreed. Wat is hiervan waar?

Antwoord: Nou, ik weet het niet, als u zo zegt "de Wet van Karma kent geen wraak en geen vergiffenis" dan vergeet u eigenlijk één ding. Per slot van rekening karma betekent dat het verleden zich wrekt op de toekomst, verleden en toekomst in een volledig normale relatie staan en elkaars inhoud betekenen. Uit de toekomst is dus het verleden en uit het verleden de toekomst te distilleren en dit wel zonder enige grens, want het is een kringloop die voortdurend kan worden voortgezet.

Maar op het moment dat ik tot inzicht kom, dat ik mij bekeer als het ware, kan ik aan een heel groot gedeelte van de consequenties van mijn vroegere daden toch wel degelijk ontkomen.

Het is n.l. zo - ja, ik zal maar weer een oud voorbeeld gebruiken, dat is tot nog toe het meest rendabele, het meest praktische gebleken - nietwaar, we zeggen: ik heb hier een spoorlijn, kom hier aan, gaat daar verder, hier zit een draaischijf. Die draaischijf is het moment van bewustwording. Ik kom hier uit dit leven en nu zou ik rechtdoor moeten rijden, maar ik kom op dat moment van bewustwording even tot stilstand en ik verzet die schijf en ik ga deze kant uit. Dan kom ik niet meer van daar, maar ik kom eigenlijk van daar, want daar ligt die rechte lijn m.a.w. ik heb nu in deze toekomst, dat verleden. In het begin ben ik nog heel dicht bij het kruispunt, dus krijg ik nog wat klappen die ik aan de andere kant te voorschijn heb geroepen. Laten we maar zeggen dat je met die fluit stevig gegild hebt, nietwaar, van die stoomtrein. En dat hoor je dan daar ook nog, als je die andere kant uitgaat.

Hoe verder je weg komt hoe minder je gemeen hebt met je vroeger verleden, tot je op een gegeven moment in een heel nieuw leven zit. Dat is n.l. ook een deel van de Wet van Karma, en dat noemt men geen vergeving, nee, natuurlijk niet, omdat vergeving eigenlijk betekent: nu ja, je bent een beste jongen en we zullen het je maar niet aanrekenen en vooruit maar weer, begin maar weer opnieuw. Zoiets als die student die pa bijna drie keer failliet heeft laten gaan en die nu weer mag gaan studeren. Maar dat is natuurlijk de bedoeling niet, dat begrijpt u wel. Vergeving, iets voor niets, dat bestaat niet, maar er bestaat een volledige rechtvaardigheid en dat is al heel veel.

En ten tweede bestaat er de Goddelijke Liefde die het mogelijk maakt tot inzicht te komen en u elk moment dat u gebruik maakt van die gelegenheid uw leven te veranderen, dus vrij maakt als het ware van een groot gedeelte van de gevolgen van uw verleden. Ik hoop dat ik het zo duidelijk heb gezegd. Ik vind die wet helemaal niet wreed, hoor, maar je moet haar alleen beschouwen in al haar consequenties.

Reactie: Mag ik er misschien even iets over zeggen?

Antwoord: Zeker, gaat uw gang.

Reactie: Om bij het beeld te blijven van de wissel, zou dus een gedeelte wat op de eerste baan is veroorzaakt, geen uitwerking vinden op een dusdanige manier dat het evenwicht werd hersteld.

Antwoord: Nee, dat is inderdaad waar. Het evenwicht wordt wel hersteld, maar het eigenaardige is, dat evenwicht wordt hersteld door de wilswaard waarbij de wissel omschakelt en de andere kant uitgaat. Dus elke bewustwording, dat is nu juist, als er ergens een Goddelijke Genade bestaat, hè, dan zou ik dat de Goddelijke Genade willen noemen. Er bestaat de kracht dat het moment dat je tot inzicht komt, dat je in jezelf alles zo goed in orde maakt, dat alle uiterlijke onhandigheden die je uit het verleden nog narennen, in dit ene moment van bewustwording worden opgelost. Die vinden dan hun volledig evenwicht in een geestelijke tegenwaarde. Dus het is geen evenwichtsverstoring, hoor, dat moet u niet denken. En wanneer u weer teruggaat, dan krijgt u ook weer precies diezelfde gevolgen, maar alleen het feit dat u zich bewust bent geworden, dat eigenlijk neemt die hele last weg. Dat is ook; u vindt het niet erg dat ik er even over doorpraat ?

Reactie: Heel graag.

Spreeker:nou, dat is ook eigenlijk de doop. De doop symboliseert niet - zoals u misschien geleerd hebt te denken - een afwassing, hetzij in het water of in het bloed van het lam, of wat ze daar nog meer voor dingen voor vinden, maar het doopsel symboliseert een keerpunt in je bestaan d.w.z. dat je het verleden afzweert a.h.w. en een nieuw leven begint. Dat is die wissel, vandaar dat we zeggen dat het doopsel van alle zonden bevrijdt. Dat is helemaal niet zo gek, want alle fouten uit het verleden, worden in deze bewustwording opgelost en daardoor kun je met je nieuwe geestelijke kracht en bewustwording al die gevolgen ter zijde schuiven, die raken je niet meer.

Reactie: Mag (ik) het dan misschien zo zien - ik kan dat begrip evenwicht nog niet terugvinden in het draaien van de wissel alleen - maar dat in het draaien de intentie dusdanig verandert dat alle volgende daden noodwendig het evenwicht moeten herstellen.

Antwoord: Zo zou u het ook kunnen zeggen, ja, inderdaad, want ik heb expres een kruiswissel gebruikt. En nu is het natuurlijk dat, wanneer ik deze richting inga dan moeten we ja, laat ik het dan maar even wat ingewikkelder maken, hoor, ik wil het u graag duidelijk maken n.l. . Stellen we ons voor, hier loopt een lijn, hier staat negatief, daar staat positief. Ik

kom van negatief en ik zou gaan naar positief d.w.z. mijn daden die ik nu stel, brengen daar hun gevolgen mee. Maar nu draai ik op die wissel, dus nu kom ik van negatief op negatief d.w.z. dat elke handeling in deze nieuwe lijn de waarde betekent die ik daar ook al eens geschapen heb, maar alleen nu in een andere richting, teruggaande a.h.w. tot het uitgangspunt. En daarmee heb ik dan ook mijn evenwicht natuurlijk. Maar dit is een kwestie van daadwaarde en niet van bewustzijns waarde, dus dat moet u niet met elkaar verwarren. Karma is in de eerste plaats een bewustzijnswet en met een daad-wet. De daad-wet dat is de Wet van Oorzaak en Gevolg,

Reactie: Ja.

Spreker:maar Karma is een bewustzijnswet en dat betekent dus dat de bewustzijnstoestand die geschapen werd door een bepaalde reeks levens of daden, een aanvaarding van een volgend leven betekent in omstandigheden die door het bewustzijn, gewonnen uit de vorige levens, wordt gerechtvaardigd en waarin dus het totaal van de gevolgen van de vorige levens door de bewustwording wederom voelbaar wordt. Dat is het Recht van Karma.

En vandaar dat, wanneer ik zeg: "ik schakel over op mijn wissel, ik ga een ander leven in", dan verander ik mijn bewustzijn, en waar mijn bewustzijn veranderd is dus, veranderen ook de gevolgen. Als ik het toe mag lichten weer even met een Bijbels voorbeeldje, evangelisch voorbeeldje zelfs. Jezus ziet iemand komen die gebrekkig is en die zegt: Heer genees me. En dan zegt Hij tot hem: "Gaat heen want uw zonden zijn u vergeven".

Dan zou je zeggen: op zichzelf een heel gek ding. Nee, dat is nu eigenlijk de Wet van Karma die daar aan te pas komt, want op het moment dat Hij zegt "uw zonden zijn u vergeven", doet Hij geestelijk iets, Hij stelt deze mens plotseling vrij, de verandering in diens bewustzijn, van zijn geestelijk verleden en daardoor kan deze mens weer genezen, want nu kan zijn lichaam dit nieuw bewustzijn aanvaarden en dus gezond zijn, begrijpt u? Zo was dus deze ziekte volgens de Wet van Karma tot stand gekomen, maar werd ze opgeheven door een bewustwording die in het karma dus een bewustzijnsverandering brengt die tevens een andere lijn van beleving betekent. Wordt het wat duidelijker?

Reactie: Ja, dank u, heel mooi.

Spreker: Ja, het is heel een lastig probleem natuurlijk, maar als u daar nu maar aan vasthoudt: karma is een Bewustzijnswet, oorzaak en gevolg is een daad-Wet, karma is een wet die niet onderbroken kan worden, maar die volledig parallel blijft lopen aan de bewustzijnstoestand van het individu. Oorzaak en gevolg daarentegen is een daad-Wet waarbij elke willekeurige daad een tegenwicht kan vormen. Dat is met karma niet, daar is het de bewustzijnstoestand die het tegenwicht vormt en niet de daad. Ik hoop dat het voldoende is.

Reactie: Dank u.

Vraag: Zo wij leren is God Liefde en laat niemand verloren gaan. De bijbel echter spreekt van de diepste duisternis, dus de hel. Wat is uw oordeel hierover en wat verstaat men onder de hel? Is er wel een duivel of hel?

Antwoord: Nou, ik weet het niet, maar ik geloof dat de meeste mensen en heel veel geesten ook nog, in zichzelf ook zo iets hebben dat zo nu en dan naar buiten komt kijken met bokspootjes en zo'n paar van die horentjes, weet u wel? De duivel die schuilt in hoofdzaak in ons. Er zijn natuurlijk krachten die een andere bewustzijns gang doormaken dan wij, dat moet u heel goed realiseren, dat is niets bijzonders nietwaar? Per slot van rekening bij u op aarde ook, de een die wordt putjesschepper en de ander die wordt rechter aan het hooggerechtshof. En dan kun je zeggen: ja, maar de één die wil juist die putten leegmaken en die ander die gaat allemaal veroordelingen uitspreken of vrijspraak misschien, als zijn cliënten gelukkig zijn.

Dan zeg je: "dat past niet bij elkaar, daar is een tegenstelling". Inderdaad. En wanneer je nu thuis behoort in het hooggerechtshof en je gaat met de putjesschepper mee, dan heb je last van de stank, en als je putjesschepper moet worden en je probeert in het hooggerechtshof te gaan zitten dan word je gek van alle chique en deftigheid, nietwaar? Dan past je daar ook niet.

En zo zijn er dan inderdaad levenssferen die op een andere wijze tot bewustwording streven dan wij, dus als de mensen. Men noemt deze wel duivels, maar dat is helemaal niet waar. Alleen hun waarde van goed en kwaad liggen heel anders dan de onze en wanneer wij aan hun suggesties gehoor geven, dan vernietigen wij onszelf, dan brengen wij onszelf in die ongelukkige toestand waarbij dus, laten we maar eerlijk zeggen, wij het luchtje van de putjesschepper voortdurend in onze neus hebben en daaronder lijden. Die toestand noemt

men de hel. Nu wordt er in de geschriften - en nu spreek ik over het Evangelie - en wel op basis hiervan, we gaan van een christelijk standpunt uit natuurlijk en de oude Joodse wet wordt door Jezus - dat zegt Hijzelf - vervallen verklaard, nietwaar: "Ik ben het einde van het Oude Verbond". Hij spreekt over de eeuwige duisternis - die bestaat er inderdaad - waar geweest is en knarsing der tanden. En Hij zegt ook: werpt hem uit in de uiterste of buitenste duisternis. Maar Hij zegt nooit daarbij "voor eeuwig". Waarom niet? Omdat je alleen zolang in die duisternis blijft als je met de putjesschepper, in casu de duivel dus, meewandelt. En dat komt alleen omdat je jezelf foutief hebt ingesteld. Er is natuurlijk een hel, maar die hel die draag je in jezelf mee. De mensen denken altijd aan de hel als een soort van groot restaurant waar je allerhande menselijke friandises (zoete hapjes na de maaltijd; Red.) kunt zien. Nou, dat is heus niet het geval.

Het kan voor sommigen een dergelijke invloed hebben, dus die inderdaad kokende teer en pek en zwavel en weet ik wat nog meer hebben. Anderen misschien daarentegen komen in een Hades (onderwereld; Red.) terecht en werken daar samen met Sisyphus en nog een paar anderen aan taken die ze niet op kunnen lossen en hebben niet het verstand - dat komt erbij - om de taak te laten rusten. Daar gaat het juist om.

Ieder schept zichzelf zijn hel en u kunt hier op het ogenblik, zoals u hier op aarde leeft, uw eigen hel ook scheppen, hoor. Gaat u zich maar elke dag vertellen dat het zo beroerd is en zo ellendig is, dat het helemaal niet gaat en dat deze wereld zo onrechtvaardig is en dat het morgen nog veel erger zal zijn, dan komt u uiteindelijk in een hel, dan leeft u in een wereld van voortdurende schrikbeelden. Maar dat komt niet omdat er een hel is in de zin van een plaats, maar omdat de hel een toestand is, een toestand die je individueel kunt ervaren en die je over het algemeen ervaart wanneer je een richting inslaat van leven die niet past bij je persoonlijkheid, omdat je persoonlijkheid zelf voortdurend in strijd is met het eigen Ik.

Wanneer je dit doorleefd hebt, vrienden, nou dan weet je het heus wel en dan weet je ook dat je eruit vrij kunt komen en dat het vaak erg moeilijk is, want dan moet je eerst ongelijk bekennen. En nu is er niets zo erg als ongelijk bekennen. Zeggen tegen een ander dat je ongelijk hebt dat gaat nog wel, maar tegen jezelf het zeggen dat is erg moeilijk, tenminste als je het echt moet menen. En zo bestaat dus de hel en zo bestaat de duivel.

Dat is overigens niet alleen een verklaring die door mij wordt gegeven, maar als u zich de moeite wilt getroosten om door te dringen bv. in de esoterische beschouwing van de dominicanen, de benedictijnen en ook in zekere zin van de Jezuïeten, dan zult u als esoterische achtergrond van duivel en hel inderdaad ook hetzelfde vinden. Later is dat veel verloren gegaan, omdat men op de persoonlijke duiding van het woord terugkwam en daar zo letterlijk is geworden, dat men niet begrepen heeft dat een woord nog een andere betekenis kan hebben dan die in de loop van de tijden daaraan gegeven is. Zo zie ik dit en ik hoop dat het voor u een voldoende antwoord is.

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Is het juist dat een helderziende bij iemand die tracht geestelijk bewust te leven, niet in de toekomst kan zien? Daar zo iemand dus zijn levenswijze verandert.

Antwoord: Nou, in de eerste plaats is het in doorsnee voor een helderziende erg moeilijk om in de toekomst te zien, hoor. Maar een helderziende kan over het algemeen zien in uw bewustzijn en wel in uw onderbewustzijn of onbewuste. En dit onbewuste daar heeft u zelf al de conclusies getrokken over een aantal daden waar u eigenlijk niets meer vanaf weet in uw bewustzijn. Op die manier kan zij dus zeer veel uit uw verleden, of hij - het zijn hij-tjes en zij-tjes, nietwaar - uit uw verleden vertellen, over uw heden en ook over uw toekomst en daar in veel gevallen gelijk in hebben. Dan maakt men dus gebruik van uw eigen geestelijke en ook stoffelijke vermogens en lezen daarin. Een helderziende die zonder meer werkelijk vooruit ziet, droomt over het algemeen in de toekomst doordat een volledige kennis van uw toestand en persoonlijkheid werd aan gevoeld - ik denk bv. aan een psychometrist die dus een indruk ontvangt en nu plotseling aan de hand daarvan, vooral omdat de tijdlijn voor die persoon en voor het eigen Ik ongeveer parallel loopt, kan zien in een toekomstig gebeuren en daar in die persoon inderdaad bepaalde feiten en toestanden kan beschrijven.

Als iemand nu echter geestelijk bewust begint te worden, dan is die mens lang zo gemakkelijk niet meer te benaderen, want dan bent u een in zichzelf gesloten geheel van betrekkelijk hoge kracht. En wanneer zo'n helderziende dan komt, dan is het erg moeilijk om contact met u te krijgen, want uw gedachten die zijn zover, laat ik zeggen abstract geworden en er zijn in uw

onbewuste zoveel zuiver geestelijke gebeurtenissen aan de gang, daar kan zo iemand dan eigenlijk geen touw aan vastknopen. En dan zien ze het dus niet. Langs inductieve weg kan soms wel gezien worden, ook wanneer u geestelijk bewust bent. Dus dat wil zeggen - om het nu eens heel sterk te stellen - wanneer een ziener, het is overigens gebeurd, hoor, wanneer een ziener bij Jezus komt en zegt: "ik weet dat Uw laatste rustplaats een schandhout is", dan is dat heel gewoon, die mens heeft daar een ogenblik de figuur Jezus aangevoeld en kan daardoor tot die conclusie komen, maar dat betekent helemaal niet dat hij door kan dringen in wat Jezus gisteren heeft gedaan, wat Hij morgen zal doen en wat Hij op het ogenblik denkt. Dat gaat niet meer, daarvoor staat die Persoonlijkheid te hoog en is ze alleen te bereiken door anderen die gelijke hoogte hebben. Dat was voor Jezus in Zijn tijd praktisch onbereikbaar, omdat er geen mensen waren in het openbare leven die Zijn Geestelijke Hoogte bezaten, nietwaar? Ik hoop alweer dat het duidelijk en voldoende is. Is dat niet het geval, dan vertelt u het maar.

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Enige weken geleden is door een intelligentie gezegd: "De mens heeft in zich latent de eigenschap tot algehele geestelijke bewustwording. Hierdoor kan hij tot zijn Schepper terugkeren." De mens is dus geworden tot sluitstuk in de cyclus van de scheppingsgeschiedenis. Aangezien de mens slechts ongeveer zeventigduizend jaar oud is, wat was het doel van de schepping vóór die tijd en waarmee was uw intelligentie-wereld dan bevolkt?

Antwoord: Nou, allereerst mag ik opmerken dat de mens langer bestaat dan tachtigduizend jaar, hoor, ondanks alles wat de wetenschap daarover vertelt. Dan punt twee. Wanneer wij spreken over "mens" dan spreken wij op het ogenblik over deze bewuste vorm op aarde, maar ik meen dat er al vaak op gewezen is, dat veel andere soortgelijke bewuste toestanden mogelijk zijn, ook in stoffelijke werelden, zodat vóór die tijd er misschien geen sprake is geweest van mensen van de aarde, maar misschien wel van maanmensen. Ik zeg nu maar wat hoor, maar ik bedoel, er zijn dus andere wezens geweest die diezelfde bewustwordingsgang doormaakten, zelfs binnen dit zonnestelsel. En zo kunnen we nog heel wat verder gaan. Maar de mens keert terug tot zijn God, inderdaad. Wat is het mens-zijn dan? Is dat het culminatiepunt van de ontwikkelingsgang? Wel nee, het is het keerpunt. Kijkt u eens, voordat men mens wordt, dus de bewustzijnsgraad die op het ogenblik het mensdom heeft bereikt, is men niet zelf-beschouwend maar slechts wereldbeschouwend, men beziet wel de wereld maar niet zichzelf. In het mens-zijn ligt echter de mogelijkheid tot zelf beschouwen, je gaat dus jezelf bezien in verhouding tot de buitenwereld. Tot op dat moment heb je dat niet bewust gedaan. Hiermee heb je bereikt een potentiële geestelijke bewustwording, want je bent nu in staat om over jezelf te oordelen en daarnaar te handelen. En dus is het mensdom niet het hoogste punt voordat je naar God gaat, maar dus het keerpunt van waaruit de ontwikkeling een andere gang neemt en men in plaats van het Goddelijke steeds verder achter zich te laten, weer het Goddelijke toestreeft. Mag ik het zo uitdrukken, ja? Voldoende?

Reactie: Ja, dank u wel.

Vraag: Hoe staat u t.o.v. vivisectie? Is het geoorloofd bewust het lagere te offeren aan het hogere zoals het in de natuur onbewust gebeurt? Kan de wetenschap ook op een andere manier gediend worden?

Antwoord: Nou, dat zijn eigenlijk verschillende vragen, vrienden. Allereerst, ja, de wetenschap zou op een andere manier gediend kunnen worden indien de wetenschap meer wetenschap en minder wetenschap van heden was. Dus vivisectie is m.i. niet noodzakelijk gezien de wetenschap, maar ze is wel noodzakelijk gezien de ontwikkeling van de wetenschap heden ten dage. Overall wordt het lagere aan het hogere oftewel het zwakkere aan het sterkere geofferd. Dat heeft men zeer goed opgemerkt.

Het is dus begrijpelijk dat dit nu een normale bestaanswet is, die in alle levensfuncties tot uiting komt. En denkt u nu niet dat degenen die dierenbeschermers zijn en tegen vivisectie, dat die anders zijn, want als het hondje of poesje vlooien heeft dan nemen ze ook insectenpoeder. Dus vivisectie is wel geoorloofd.

Maar wat is dan de grote fout bij de vivisectie? Wel heel eenvoudig dat men deze niet gebruikt alleen uit noodzaak, maar alleen maar om te studeren bv. terwijl de studie ook anders, even doelmatig zou kunnen worden volbracht, ofwel dat men vivisectie gebruikt om commerciële experimenten uit te halen. Wanneer men zuiver commercieel iets gaat trachten te bereiken en

men gebruikt daarvoor de vivisectie, is dit niet verantwoord omdat het m.i. niet verantwoord is gewin te trekken uit het lijden van anderen.

Wanneer u daar verder over wilt weten, zou ik u weer willen verwijzen naar al datgene wat mijn geachte collega's daarover gezegd hebben, ikzelf trouwens ook al een paar keer. En dan kunt u daar inderdaad nog wel heel wat dieper gaande beschouwingen over vinden. Maar mijn standpunt heb ik hiermee dus toch wel te kennen gegeven en ik hoop dat ik daarmee de vraag ook wel voldoende beantwoord heb. Er denkt iemand: "ja", maar daar zit meteen een tweede vraag in, "maar bestaat die mensheid dan wel meer dan tachtigduizend jaar en hoe wil je dat bewijzen?". Nou, bewijzen kan ik het niet, omdat die wetenschap mij zou vragen: "toon mij dan maar eens ergens een fossiele mens". En dat kan ik op het ogenblik heus niet, maar ik mag u misschien wel wijzen op het feit dat er beschavingen zijn gevormd van zeer hoge trap die op het ogenblik al, en wel door vergelijking met C14(datering), langs radioactieve weg dus, bewezen zijn vijftien tot zeventienduizend jaar oud te zijn. Ik weet niet precies wat men er op aarde van gemaakt heeft. Dat dit dus inhoudt dat wat vandaag aan de dag bestaat, al een hele tijd eigenlijk bestaat, dat daar vóór zeer veel in de wereld veranderd is verschillende malen, maar dat er afbeeldingen zijn bv. waarin mensen staan afgebeeld met huisdieren die volgens de wetenschap thans reeds twintigduizend jaar uitgestorven zijn.

Dan wil ik u verder erop wijzen dat men foutievelijk aanneemt dat homo sapiens de enige bewust menselijke vorm is geweest die deze wereld kende. Er zijn echter heel wat andere mensvormen geweest, die evenzeer tot bewustzijn en in sommige gevallen tot civilisatie kwamen. Dus, ik wil die onbesproken vraag maar niet verder beantwoorden, dan voert het mij tot een heel betoog, maar ik wilde dat toch wel even opmerken als antwoord. Ik hoop dat het in ieder geval een kleine voldoening is dat ik er een ogenblik op in ben gegaan.

Reactie: Als ik misschien even mag opmerken, ik meen dat in 1928 een schedel is gevonden, de Homo Pekinensis (Pekingmens; Red.), die geschat wordt op 800.000 jaar.

Antwoord: Inderdaad, maar deze schatting is, zoals u ook weet, volgens de wetenschap nog niet bewezen en zou alleen te bewijzen zijn indien men de bewuste schedel kan vergelijken, gezien het verval van bepaalde stoffen daarin, met een - die bekende C14(datering) dan - dus een bepaalde verkoolde stof waarvan de ouderdom juist bekend is, en waardoor men dan een vergelijking kan maken t.o.v. het verval van bepaalde stoffen, aanwezig in praktisch elke materie. Dus dat is niet wetenschappelijk vastgesteld. En als het u interesseert dan wil ik u er wel bij vertellen dat men de leeftijd van deze schedels ook wel wat vroeger stelt en wel op acht tot negenduizend jaar - wat onzin is - ook in wetenschappelijke kringen, hoor. Voldoende voor uzelf?

Reactie: Ja, dank u.

Vraag: Is het mogelijk dat iemand die op het randje van overgang is geweest en door ingrijpen van de dokter weer tot leven terugkwam, dat een geest van dit lichaam gebruik heeft genomen? Er is mij een geval bekend dat een persoon van zorgzaam, overgevoelig en naar liefde hunkerend, na de beterschap koel-egocentrisch en het liefst alleen is, mensen mijdt.

Antwoord: Ja, dan mag ik allereerst even opmerken dat hier een oordeel wordt uitgesproken dat niet bewezen is, want een overgang is uiteindelijk een aardige belevens. En wanneer je dat zo bij je (zelf) helemaal hebt meegemaakt, dan kan ik me best voorstellen dat je voorlopig van de mensen genoeg hebt, omdat je geleerd hebt achter de mensen te zien en dat je dan uit angst je af gaat sluiten, wat dan foutievelijk voor: hooghartigheid, koelheid, liefdeloosheid en egocentrisch bestaan etc. wordt gehouden. Dat is punt één. Punt twee: theoretisch bestaat de genoemde mogelijkheid wel, er is mij echter praktisch geen enkel geval bekend waarin dit zonder magische praktijken heeft plaatsgevonden. Het is wel gebeurd, maar dan alleen met bepaalde magische rituelen en dan waren de bezitnemenden zeker geen mensen, dat waren dus andere geesten, wat u zou noemen djinns of demonen. Wanneer de levensdraad eenmaal verbroken is, is het niet mogelijk om een zuiver menselijk ervaren wederom hierin tot stand te brengen. Er kan wel een tijdelijk bezitnemen plaatsvinden, maar het verval van het lichaam is niet volledig op te houden. Dit zou alleen kunnen gebeuren door een sterk ingrijpen in bepaalde factoren, in het lichaam zelf en dat zou betekenen een volledige verandering van stofwisseling en dat is direct medisch vaststelbaar, dat valt onmiddellijk op. Dus ik neem aan dat dat hier niet het geval is.

Vraag: Lazarus werd toch opgewekt uit de dood?

Antwoord: Ja, Lazarus werd uit de dood gewekt, maar Lazarus was niet dood, Lazarus was schijndood.

Reactie: Hij riekte al.

Spreker: Hij riekte al, inderdaad, maar de schrijver was er zelf niet bij en uiteindelijk, wanneer u een tijdje in een kelder heeft gelegen, mijn waarde vriend, dan zal men ook aan u een onaangename geur wel bespeuren. Ja, ik hoop dat u mij het niet kwalijk neemt dat ik het zo zeg, maar dat is inderdaad het geval. Hetzelfde is het geval met het dochttertje van Jairus. Hier is dus wel sprake van een zeer losse verbinding tussen lichaam en stof, waarbij praktisch alle levensfuncties stilliggen, maar er kan nooit sprake zijn van volledig verval. En ik zal u ook vertellen waarom.

Wanneer Lazarus werkelijk dood zou zijn geweest, en drie dagen zoals men zegt, drie tot vier dagen, dan zouden zijn hersenen en zeker in dat klimaat, reeds tot ontbinding zijn gekomen en het is wel mogelijk om cellen te regenereren op een zodanige manier dat zij opnieuw gevormd worden, maar het lijkt mij onmogelijk volledig alle daarin aanwezig zijnde indrukken wederom in deze nieuwe cellen aan te brengen. Dan zou de Lazarus die herrezen was een ander moeten zijn dan de Lazarus die begraven werd. Dit was echter niet het geval, want deze Lazarus was het eigenlijk - ja, ik zit eigenlijk veel te lang te praten, maar ik wil er toch wel even op doorgaan -

Reactie: Heel graag zelfs.

Spreker:nu ja, vooruit. Kijkt u eens, ten eerste was Lazarus niet een doodgewoon mens zonder meer, maar Lazarus was iemand die een voortbestaan en een bepaalde taak had op aarde. Dat is punt één. Zijn bewustwording en aanvaarding van Jezus veranderde zijn oorspronkelijk lot - daar komt uw karma weer in te pas tussen twee haakjes - en zijn oorspronkelijk lot bracht met zich mee dit sterven. Nu was het mogelijk geweest om dit sterven geheel te voorkomen, indien deze mens zoveel van Jezus had geleerd dat hij het zelfvertrouwen had om dit lot zelfstandig te handhaven in de nieuwe richting. Dit kon hij niet, maar sterven zonder meer kon hij ook niet, vandaar dat wij krijgen de opwekking - z.g. uit den dode - waarbij echter geen sprake is van lichamelijk verval noch van het totaal stilstaan van alle lichamelijke functies. Dat is dus de kwestie in deze.

En bij het dochttertje van Jairus was het een kwestie van schijndood als ik mij niet vergis. Er waren zo'n paar gevallen, ik ken ze niet eens allemaal uit mijn hoofd. Apollonius van Tyana die heeft ook nog een paar van die gevallen gehad o.a. in Tyrus, maar ik ken ze ook niet allemaal uit mijn hoofd, hoor. Maar het komt allemaal weer op hetzelfde neer, uitgezonderd bepaalde zwart-magische praktijken. In deze gevallen is het inderdaad mogelijk om een geest geheel te verdringen en een andere daarvoor in de plaats te brengen, maar dat duurt meestal niet lang. Ik hoop dat het antwoord voldoende is.

Vraag: Het is gebleken dat bij schattingen door grote groepen mensen o.a. de Romeinen van tweeduizend jaar geleden bij taxatie van leeftijden, een groep Duitse studenten bij taxatie van de lengte van een lijn, een groep negers bij taxatie van hun eigen leeftijd en onlangs van enige duizenden radioluisteraars bij het taxeren van het tijdsverloop tussen twee gongslagen, het grootste aantal getallen dat werd genoemd op een nul eindigde. Het tweede meest gebruikte eindcijfer was een 5, hierop volgde de 8 als meest voorkomend eindcijfer, vervolgens de 2, 3, 7 en de 1.

Kunt u verklaren hoe het komt dat al deze mensen blijk hebben gegeven van dezelfde voorkeur voor een bepaald eindcijfer? De radiospreker kon het niet.

Antwoord: Nou, ik kan het u wel geven, maar ik moet heel kort zijn. U zult begrijpen dat elke mens heeft hier 5 vingers en daar 5 vingers, dat zijn er samen 10. Tien is het getal waarmee de primitieven tellen en het tiendelig stelsel is dus bij de meeste mensen ingewoerd (ingebakken; Red.). Vandaar dat ze een grote voorkeur hebben voor - heel primitief gezegd - twee handen of één hand, 0 of 5 tot eindcijfer. Daarna komen zij tot 8, ook weer een gemakkelijk uitdrukbaar getal en zo gaan ze verder tot 1, dat het simpelste getal is, maar ook de meeste spiriaties (uitleg?) vraagt. Vandaar zit het al oud in het ras, is verder in het systeem van de mensen voortdurend ingewoerd. U zult echter een lichte variant in eindcijfers zien wanneer u te maken krijgt met volkeren die niet een decimaal maar bv. een twaalfvallig stelsel hebben. Ik hoop dat het zo kort voldoende is. Is het niet voldoende, dan moet u de volgende keer maar vragen.

Vraag: Zou het mogelijk zijn dat de geesten de geneeswijze van een bepaalde ziekte bv. kanker, kunnen mededelen? Zou u daarvoor een goede oplossing willen geven s.v.p.

Antwoord: Nou, de geest kan over het algemeen niet ingrijpen in de processen die op aarde lopende zijn, tenzij dit ingrijpen door de mensen zelf worden veroorzaakt. In dit geval dus bv. kunnen wij niet helpen bij de genezing van kanker, wij kunnen alleen richtlijnen geven. Deze richtlijnen moeten ook algemeen blijven en wij kunnen niet garanderen dat een absolute oplossing voor dergelijke processen wordt gevonden. Wel kunnen wij de gedachten van de mens en denkbeelden van de mens, zoals ze op het ogenblik bestaan, iets duidelijker en iets helderder stellen. Ik hoop dat het antwoord voldoende is alweer, anders volgende keer.

Reactie: Ik dank u wel.

Vraag: Kunt u ook zeggen of er iets te doen is tegen de z.g. ziekte van Parkinson? De patiënt heeft dit gekregen bij een bombardement. Kan die eventueel behandeld worden door een magnetiseur?

Antwoord: Medewerking door een magnetiseur is inderdaad vrijgesteld (mogelijk; Red.), maar alleen onder medische controle. Algehele genezing lijkt mij niet mogelijk. Ik hoop dat het voldoende is anders moet u de volgende keer de vraag stellen wanneer er meer tijd is om er verder op in te gaan.

Vraag: Is er een eerste oorzaak? Is er een begin van de tijd (vergelijk Genesis I).

Antwoord: Er is een begin van de tijd want zodra het bewustzijn komt, komt een tijdsbewustzijn. Tijdsbewustzijn dat eerst zuiver persoonlijk is, dan later bij groepen die een volkomen gelijke levensschaal kennen, langzaam maar zeker leidt tot een algemene deling van tijd, omdat elke tijd ontstaat op het moment dat een bewuste gemeenschap leeft op een bepaalde planeet waarbij een algemene tijdsbepaling voor elke stoffelijke vorm mogelijk is. Voldoende voor u?

Reactie: Dank u.

Spreker: Nou, ik heb in ieder geval geprobeerd om u zoveel mogelijk antwoord te geven. Was het niet voldoende, vrienden, dan moet u me excuseren bij tijdgebrek. Ik heb het misschien wel wat te gemakkelijk aangedaan in het begin. Nu ja, ik vond het zelf ook prettig om met u te praten. Ik neem nu meteen afscheid van u en laat u de laatste spreker. Ik hoop dat u mij die paar minuten van de tijd dan niet kwalijk neemt. Goedenavond.

HET SCHONE WOORD

Goedenavond vrienden.

Wij gaan dan besluiten met "Het Schone Woord". Ik zou u, gezien de tijd, dan ook maar weer willen verzoeken mij voor deze maal slechts drie onderwerpen te geven, zo mogelijk in één woord uit te drukken.

Reactie: Dankbaarheid - Bezonkenheid - Suggestie.

Spreker: Wanneer in de bezonkenheid van het denken, vol dankbaarheid voor het leven, men zich vraagt: wat was mijn zijn? Dan zal men over de waarde daarvan kunnen zeggen: suggestie. Is dat voor u voldoende en aanvaardbaar?

Reactie: Ja.

Suggestie

Ik ben sterk, ik ben groot
Ik ben machtig,
Ik ben klein, ik ben zwak,
Neen ik ben krachtig.
Altijd maar weer dezelfde zang
Eeuwen, aeonen van jarenlang.
Suggestie van zijn, suggestie van denken,

Suggestie van leven, suggestie van schenken
En van nemen.
Altijd door gedachten van anderen afgedrukt
Op 't eigen hart.
Gedachten die delen in eigen leven bepalen
En eigen smart en pijn en eigen vreugd.
Suggestie die u oud maakt
Of u schenkt de jeugd.
Suggestie die u lachen doet,
Suggestie die doet wenen.
Suggestie, kracht door alle tijden henen
Die u geeft de mogelijkheid
Om 't leven te beleven.
Maar wie in de bezonkenheid van 't eigen zijn
Diep overpeinst de werkelijkheid
Van het bestaan
Die veinst niet langer voor zichzelf,
Die durft te zeggen: zie ik ben
Een samenspel van krachten,
Gedreven eens in deze baan
Door onbekende machten.
En 'k weet dat ik nog voort moet gaan
Misschien komt eens het eind der tijd,
En wordt het einde van de waan geboren,
Maar ik weet, ik ben wat ik ben geweest
Wat ik tevoren
Was, zal ik weer zijn
Want in mij pulst een Eeuw 'ge Kracht
Zo zuiver en zo rein,
Dat ik ze mij niet eindig durf te denken.
En dan kan ik de dankbaarheid
Tot uiting brengen voor Hem
Die mij het leven wilde schenken.
Dan kan ik staan aan de poorten van de tijd
En lachen om al 't gebeuren
Dat langs mij henen glijdt,
Noch honend, noch bitter
Maar vol van stille dankbaarheid.
Want in de bezonkenheid van 't zijn
Heb ik leren te beseffen
Het samenspel van het bestaan.
Ik durf mijzelf nu te verheffen
Waar ik weet: hoog en laag is waan.
't Is slechts wat ik in mijzelve ben
Dat werkelijkheid is, werkelijke kracht.
En wat de anderen over mij zeggen
En wat ik vaak ook over mijzelve dacht,
Is slechts suggestie
Een kwestie
Die mijn leven vaak vergalt
En vele zorgen mij tot aanzijn brachten.
En dan durf ik zeggen vol dankbaarheid:
U God, daar in Uw Eeuwigheid
Gij hebt het leven mij gegeven.
Ik wilde eens voor mijzelve leven
Maar ik begrijp in diepe bezonkenheid
God, Gij zijt de Enige Werkelijkheid,
't Is Uw Suggestie die mij leven doet,
Uw Kracht waardoor ik streven moet.
Mijn God, ik dank U dat ge mij

Tot aanzijn hebt gebracht.
Want ziet, in één vonk van Uw Werkelijkheid
Aanschouw ik het Al
En al dat licht vol Eeuwig Licht.
Gij zijt het die door Uwen Dwang
Mij, 'k weet niet hoeveel eeuwen lang
Tot Uwe Waarheid hebt gericht.

En daarmee hoop ik dat u voor vandaag genoeg zult willen nemen, vrienden. Ik wens u een goedenavond, goede huisgang en aangename nachtrust.